

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ПРАВА

Правові горизонти

Legal horizons

ВИПУСК 18 (31)

Суми – 2019

DOI: <http://www.doi.org/10.21272/legalhorizons.2019.i18.p148>

**УЗАГАЛЬНЕННЯ СВІТОВОЇ ПРАКТИКИ УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ ПРИ
АДМІНІСТРУВАННІ ПОДАТКОВОГО БОРГУ**

Трубіна Марина Володимирівна,
кандидат юридичних наук,
провідний науковий співробітник,
НДІ фіскальної політики

Середа Анна Володимирівна,
молодший науковий співробітник,
НДІ фіскальної політики

Статтю присвячено світовому досвіду управління податковим боргом. Авторами розглянуто досвід організації державного управління податковим боргом країн ОЕСР та країн Європейського Союзу що може стати орієнтиром розвитку системи адміністрування податкового боргу в Україні. Саме в контексті європейської інтеграції необхідним є пошук шляхів удосконалення адміністрування податкового боргу на основі нових підходів, які відповідають цілям та завданням держави у податковій сфері. Чіткий розподіл платників податків, що мають податковий борг, за сегментами та субсегментами відповідно до факторів ризику непогашення боргу дозволять увести зміни в організацію адміністрування податкового боргу з метою запобігання виникненню та накопиченню нових боргів перед бюджетом та забезпечення погашення існуючих. Досліджуються питання оптимізації обсягів податкової заборгованості. Розглянуто ризикоорієнтовані підходи до управління податковим боргом. У процесі дослідження виділені країни, в яких контролюючі органи відзначаються ефективністю роботи зокрема з погашення податкового боргу. Виявлено і систематизовано критерії сегментації боржників й пріоритетні напрями вдосконалення процедур адміністрування податкового боргу в контексті імплементації світового досвіду та обґрунтовано критерії сегментації платників податків, що мають податковий борг, для подальшого визначення пріоритетів в адмініструванні податкового боргу та вибору ефективних стратегій управління. Запропоновані підходи ґрунтуються на вивченні зарубіжного досвіду та враховують чинники вартості та ймовірності погашення податкового боргу. Систематизовано стратегії адміністрування податкового боргу, які застосовуються відносно кожного сегменту боржників. Акцентовано увагу на необхідності застосування індивідуального підходу до боржника при застосуванні заходів впливу з метою стягнення податкового боргу. Узагальнено тактичні та стратегічні заходи зі стягнення податкової заборгованості з платників.

Ключові слова: податковий борг, органи стягнення, управління податковим боргом, платники податків, автоматизовані аналітичні моделі.

Trubina M. V., Sereda A. V. Generalization of the world practice of risk analysis in tax debt management. The article is devoted to the world experience of tax debt management. The authors

discuss the experience of organizing public administration of tax debt of OECD countries and European Union countries, which may become a benchmark for the development of the tax debt administration system in Ukraine. It is in the context of European integration that it is necessary to find ways to improve the administration of tax debt on the basis of new approaches that meet the goals and objectives of the state in the tax field. A clear division of taxpayers with tax debt into segments and sub-segments according to the risk factors of debt repayment will make changes to the organization of administration of tax debt in order to prevent the emergence and accumulation of new debts before the budget and ensure the repayment of existing ones. The problems of tax debt optimization are investigated. Risk oriented approaches to tax debt management are considered. In the process of research, the countries in which the controlling authorities are noted for their efficiency in particular in paying off tax debt are highlighted. Debtor segmentation criteria and priority areas for improving tax debt administration procedures in the context of implementation of the global experience are identified and systematized, and taxpayer segmentation criteria for tax debt are further substantiated to further determine priorities in tax administration administration. The proposed approaches are based on the study of foreign experience and take into account the factors of value and probability of repayment of tax debt. Tax debt administration strategies are applied to each segment of debtors. Emphasis is placed on the need to apply an individual approach to the debtor in the application of impact measures to collect tax debt. Tactical and strategic measures to collect taxpayer debt are summarized.

Key words: tax debt, collection authorities, tax debt management, taxpayers, automated analytical models.

Зменшення й оптимізація податкової заборгованості багато років є одним із головних завдань державних фіскальних органів. Проте ефективність їхніх заходів у цьому напрямку все ще залишається досить низькою. Головною причиною такого стану речей є безсистемність, фрагментарність, неузгодженість засобів впливу на фіскальну поведінку платника. У реаліях сьогодення осмислення проблеми стягнення податкового боргу, знайти шляхів її розв'язання можливо лише за допомогою методологічних підходів і наукового інструментарію економічної теорії та фінансової науки.

Потреба комплексного дослідження проблеми адміністрування податкового боргу в Україні на основі концептуально нових підходів як з позицій фінансової теорії, так і податкової практики, зарубіжних країн наукова та практична значимість поставлених питань обумовили вибір теми дослідження.

Статтю присвячено світовому досвіду управління ризиками при адмініструванні податкового боргу. Досліджуються питання оптимізації обсягів податкової заборгованості. Розглянуто ризикоорієнтовані підходи до управління податковим боргом.

Аргументовано, що основною ознакою податкових відносин, які визначають сутність податкового боргу, є їх грошовий, розподільний, примусовий характер і правова форма. Узагальнено

кроки сегментації податкової заборгованості за видами боргу та категоріями платників-боржників.

Розглянуто можливість розширення критеріїв пріоритизації податкового боргу та необхідність його сегментації на статуси та види залежно від характеру взаємодії контролюючих органів і боржників, який застосовується у фінансовій практиці, зарубіжних оскільки призводить до викривлення показників, що характеризують реальний стан податкової заборгованості в країні, та ускладнює оцінку перспектив її погашення.

У процесі дослідження виділені країни, контролюючі органи яких відзначаються ефективністю роботи зокрема з погашення податкового боргу з метою прийняття ефективних управлінських рішень з удосконалення адміністрування податкового боргу в Україні.

Реформування податкової системи України в рамках реалізації положень Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», затвердженої Указом Президента України від 12.01.2015 № 5/2015 зумовлене соціально-економічними та політичними факторами, які здійснюють вплив на механізм адміністрування податкового боргу. Варто зазначити, що удосконалення механізму стягнення податкового боргу в Україні є об'єктивною потребою, що вимагає відповідальності держави. Здійснення контролю за процесом погашення податкового боргу платників податків повинно бути своєчасним та добре організованим, проте ресурси (фінансові, трудові,

тощо) для виконання такого завдання обмежені, що приводить до зростання обсягів податкового боргу саме через високе навантаження на одного податкового керуючого (близько 800 юридичних осіб та ФОПів-боржників) через це велика кількість боржників відпрацьовується неефективно, або не відпрацьовується взагалі [1], та велика сума податкового боргу платників податків потенційно має надзвичайно низьку ймовірність стягнення (підприємства без майна, банкрути, ліквідовані банки), що в свою чергу гальмує процес економічного зростання країни, нарощує дефіцит бюджетних надходжень.

Чітка ідентифікація платників податків за групами сегментів та факторами ризику поведінки, які є характерними для окремих груп, дозволять швидше встановити ризики несплати податкових зобов'язань, а також визначити динамічні зміни між окремими групами та сформулювати передумови для своєчасного запровадження інструментів моніторингу та контролю органами державної фіскальної служби за платниками податків з метою досягнення позитивних змін у їх поведінці.

Досвід організації державного управління податковим боргом країн ОЕСР та країн Європейського Союзу може стати орієнтиром розвитку української системи податкового адміністрування. Саме в контексті європейської інтеграції необхідним є пошук шляхів вдосконалення адміністрування податкового боргу на основі нових інструментів, які відповідають цілям та завданням держави у податковій сфері.

Питаннями адаптації зарубіжного досвіду до національних практик управління податковим боргом займалися багато вітчизняних і зарубіжних учених, серед яких: А. Матюшин, Я. Мороз, В. Солдатенков, В. Тарасенко, В. Угрин, М. Фільо, О. Юр'єва, Г. Яренко та ін.

Незважаючи на значну кількість теоретичних напрацювань, розгляд зарубіжного досвіду управління ризиками при адмініструванні податкового боргу виявив значну кількість питань, пов'язаних із недостатньо глибоким розроблення проблем у вітчизняній практиці, що підкреслює значимість дослідження в частині надання конкретних рекомендацій щодо перспектив його впровадження у практику управління податковим боргом в Україні.

МЕТА РОБОТИ

Метою роботи є дослідження підходів та узагальнення практик застосування процедур адміністрування погашення податкового боргу, зокрема з використанням інструментарію сегментації боржників на основі вартості та ймовірності стягнення податкової заборгованості та оцінки групових ризиків при адмініструванні

податкового боргу що дозволить здійснювати запобіжні заходи в контрольній сфері сплати податку.

МОТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ

Методологічною основою виконання роботи є сукупність загальнонаукових та спеціальних методів дослідження, що мають забезпечити об'єктивний аналіз досліджуваного процесу. Дослідження виконується шляхом узагальнення та аналізу світової практики щодо використання інструментарію сегментації податкових боржників з метою вдосконалення процедур адміністрування податкового боргу в Україні.

РЕЗУЛЬТАТИ

Досвід багатьох років в зарубіжних країнах засвідчив вагомість сегментації боржників платників податків залежно від структурованого підходу до управління ризиками у податковій сфері. Це особливо важливо для управління податковим боргом, що безпосередньо впливає на інші аспекти роботи з адміністрування обов'язкових платежів. Проблемою здійснення сегментації податкових боржників є те що вона відносно обмежена та статична. Це пов'язано з поведінкою платників податків та вимагає сучасних методів та моделей сегментації – аналізу, який би оцінив зміну економічних та психографічних показників, що дозволить реагувати на переміщення ризиків, які визначають рівень сплати або рівень заборгованості від сплати податку.

Так, Хакінг Харді та Маккензі в дослідженні Braithwaite [2] стверджують, що сегментація платників податків на основі їх поведінки, яка оцінюється за допомогою взаємозв'язку між статусом (рівнем) реальної економіки та умовами бізнесу в певній економіці, репрезентує останніх в різних економічних моделях, групуючи їх у окремі групи.

У сфері управління податковим боргом сегментація податкових боржників допомагає встановити, на яких із них податкові адміністрації мають зосередитися першочергово і який підхід до стягнення податкової заборгованості буде найефективнішим. Для цього податкові адміністрації в різних країнах ухвалили різні методи визначення ризиків, яким вони мають намір запобігти.

Ці ризики можна поділити на чотири категорії:

1) ризики, пов'язані з боржниками: податкове шахрайство та ухилення від сплати податків; безстрокова або несвоєчасна сплата податкових податків; неправильне оцінювання податкової помилки; непідтвердження як платежів, так і прибутків; недалекоглядна політика компанії та

неправильні інвестиції; неплатоспроможність, банкрутство;

2) ризики, пов'язані з боргами: «строк давності» податкового боргу, реструктурування боргу;

3) зовнішні ризики: економічне і фінансове становище країни, існування тіньової економіки;

4) внутрішні ризики: недоступність та недостатня якість даних; відсутність зв'язку; неефективність збирання податків.

Визначення ризиків в основному здійснюється шляхом поєднання різних ключових показників. Ці показники в різних країнах залежать від податкової політики, наявності інформації, підтримки ІТ-технологій, визначення пріоритетів тощо.

Найбільш корисними показниками, за даними Intra-European Organisation of Tax Administrations названими 21-ю країною, є, такі: 1) сума податкової заборгованості; 2) історія податкової заборгованості; 3) неподання податкової декларації; 4) вид юридичної особи (юридична форма); 5) період існування податкової заборгованості; 6) економічна діяльність; 7) затримка подання податкової декларації; 8) кількість податкових боргів; 9) неплатоспроможність; 10) майно/активи; 11) шахрайство; 12) адреса за кордоном; 13) невідома адреса; 14) ліквідність; 15) кількість працівників; 16) місцезнаходження платника податків; 17) вид простроченого податку; 18) залучення до злочинної діяльності; 19) обмежений статус; 20) місцезнаходження підприємства [3].

В Австрії вся інформація, необхідна для визначення ризику, доступна в системі податкового обліку. Для того щоб знайти випадки, які відповідають умовам основних ризиків, податкові службовці використовують особливу роль ІТ-систем, де вони можуть обрати індикатори ризику. Наприклад, сума боргу, тип податків, період існування боргу тощо. Після встановлення умов проводиться систематичний аналіз, обираються податкові боржники у межах однієї галузі та категорії. Якщо рівень боргу вище, ніж середній показник цієї групи платників податків, ризик також вище. Далі йдуть прямі контакти з обраним платником податків.

Французька законодавча база лишає керівників місцевих офісів певної самостійності у визначенні власної політики управління боргом, навіть якщо вони повинні відповідати цілям, установленим регіональними податковим адміністраціями. Проте керівники місцевих офісів зосереджуються на таких основних ризиках: податковому аудиті, терміні заборгованості, сумі боргу, невиконанні вимог про розстрочення, процедурі банкрутства.

Податкове агентство Швеції використовує переважно підхід до управління ризиками, у якому

стратегічні ризики визначаються керівництвом та надалі розподіляються за операційними підрозділами. Тактичні ризики координуються центральним офісом, але вони встановлюються на регіональному рівні. Кожен регіон визначив загальнодержавну відповідальність за певні зони ризику (наприклад, мікропідприємства в Північному регіоні, касові сектори в Західному регіоні). Регіональні представники також беруть участь у контрольних групах при визначенні пріоритетів та розподілі ресурсів, оцінюванні та встановленні єдиних правил для всієї країни (підхід «від низу до верху»).

Велика Британія здійснює моніторинг тенденцій і рівнів ризику. Це охоплює нові борги, період існування боргу, суму списання тощо. Вони порівнюють це з попередніми періодами і з тенденціями надходжень. Для управління загальним боргом застосовують моніторинг персоналу, розрахунок заборгованості та рівень платежів для цілей виконання. Постійна мета полягає у покращанні реалізації кампаній щодо погашення боргів якомога швидше. Кампанії адаптовані до типів боргів та типів боржників. Така кампанія – це сукупність заходів, які, зокрема, передбачають телефонний дзвінок, спеціально розроблений діапазон листів. При плануванні кампанії оцінюються обсяг та вартість боргів у кожному конкретному сегменті та відслідковують результати.

Латвія використовує широкий спектр показників щодо компаній як платників податків для визначення ризиків при управлінні боргом: платник податків, який має прострочені податкові платежі, змінює назву компанії або призначає іншого офіційного представника, указує іншу адресу проживання; платник податків, який звільняє всіх співробітників або значно зменшує їх кількість; платник податку, зареєстрований як платник податку на додану вартість, був вилучений з реєстру платників податку на додану вартість; понад 30 % працівників знайшли роботу в іншій компанії протягом одного місяця; платник податків, який має труднощі з затримкою погашень податків, зменшує суму основних фондів та активів; платник податків зазнає збитків у бізнесі протягом тривалого періоду; платник податків звітує про заробітну плату, меншу за мінімальну заробітну плату в період оподаткування.

На наступному етапі ідентифіковані показники ризику формуються групи ключових показників ризику класифікуються – систематично зважуються і групуються у відповідному порядку.

Деякі країни формують категорії після визначення показників ризику для створення наступної сегментації перед їх аналізом.

Класифікація за боргами:

Болгарія розподіляє борги на колективні, частково колективні та навряд чи колективні.

Італія робить різницю на основі суми боргу:

– 20 000 євро;

– від 20 000 до 500 000 євро з активами;

– від 20 000 до 500 000 євро без активів та податкових боргів;

– 500 000 євро.

В Азербайджані податкові борги поділяються за датою. Інформаційна система автоматично перевіряє дату податкової заборгованості та створює перелік із класифікованих категорій ризиків податкових боргів, закритих на термін позовної давності.

Класифікація боржників:

Естонія класифікує ризики на основі певних критеріїв, а дебітори поділяються на групи: з високим ризиком, середнім ризиком та низьким ступенем ризику. У випадку боржника з високим ступенем ризику Естонська податкова адміністрація діє негайно: боржнику виділяється лише 48 годин, щоб добровільно сплатити податковий борг, інакше процес відшкодування буде розпочато. Крім того, боржник із високим ступенем ризику може бути відправлений на спеціальні процедури (банкрутство або процедура відповідальності третіх осіб) швидше, ніж у випадку боржника середнього та низького ризику.

Австрія за відповідним боргом класифікує поведінку персональних виплат. Якщо платники податків формують заборгованість протягом тривалого часу або щомісяця, вони розміщуються у вищій категорії, ніж платники податків із невеликою кількістю затримок, які платять після першого нагадування, відправленого податковою адміністрацією.

Класифікація залежно від виду дії

У Швеції класифікуються показники ризику відповідно до методу, якому надається перевага. Це є більш суб'єктивний спосіб сегментувати різні показники ризику. Із вибором даних часто виконується попередній аналіз (при перевірці різних кореляцій даних).

Третій крок – окреслення факторів які враховуються для встановлення пріоритетів щодо визначених показників ризику у сфері управління податковим боргом з метою визначення послідовності застосовуватися відповідних процедури ліквідації ризику, оскільки це також дозволить ефективно розподіляти необхідні ресурси та планувати роботу податкових працівників у вибраних випадках. Основною метою цього підходу є вибір податкових боржників, які належать до цільової групи, яка встановлена в ході аналізу показників ризику.

В Австрії враховують фактори, що стосуються як податків, так і платників податків. Щодо податків, то акцент робиться на вартості та виді податку. Щодо платників податків, то мають на увазі категорію та сектор бізнесу, готовність до виконання угод та їх фінансову поведінку.

Податкова адміністрація Бельгії враховує всі наявні дані для прогнозування фінансового впливу та політичні цілі, цілі управління, наявні людські ресурси та введення оперативних підрозділів зі значним досвідом.

Болгарія розглядає суму боргу, незалежно від того, чи має платник податків якісь активи, можливість сплати та обсяг банківського кредиту.

У Нідерландах податкова адміністрація, зокрема, зосереджується на даті надходження оплати, періоді існування боргу, сумі заборгованості та податковій поведінці платника податків загалом.

Норвегія розрізняє різні типи чинників:

1) що стосуються податків: вид простроченого податку, суму податкової заборгованості, кількість несплачених податків; загальну суму заборгованості;

2) фактори, які стосуються податкового суб'єкта (компанія, самозайнята особа): історію податкової заборгованості, доходи, суму, що підлягає зіставленню з доходом, пільги/пенсії, нерухомість;

3) фактори, що стосуються соціальних аспектів: відсоткову ставку, чисте багатство, кредитну оренду.

Після визначення пріоритетів індикаторів ризику податковій адміністрації можуть прив'язати їх до різних цільових груп на підставі такого:

1) податкові борги: розмір/значення; період існування, тип боргу (ПДВ, особистий дохід, корпоративний дохід, соціальні внески тощо), частота податкового зобов'язання (з погляду подання, сплати тощо), причина/характер боргу (у результаті оцінювання, аудиту, шахрайства та ін.);

2) податковий боржник: категорія (юридична особа, фізична особа), розмір компанії (великий, середній, малий);

3) економічна діяльність: місцезнаходження (географія), майно/активи (ліквідність);

4) поведінка боржників податків: подання, оплата, відповідь на звернення податкової адміністрації, залучення до злочинної діяльності (включаючи шахрайство).

Сегментація за сумою заборгованості, датою заборгованості, позицією (активною пасивністю), типом боргу (боргами особи, відсотками або штрафом) або видом податку (доходи, прибуток, ПДВ, податок на майно) є найчастіше використовуваною. Для боржника класифікація здійснюється шляхом визначення відповідної його

поведінки, категорії боржника, розміру компанії та економічної діяльності.

Наприклад, розмежування боргів у Болгарії відбувається таким чином:

- I рівень: від 2500 до 50 000 євро;
- II рівень: від 50 001 до 250 000 євро;
- III рівень: від 250 001 євро.

Люксембурзька податкова адміністрація класифікує борг за розміром, періодом існування або частотою податкових зобов'язань. Частота податкових зобов'язань (подання, оплата) ділиться на різні рівні: I рівень – щомісячні зобов'язання (високий ризик); II рівень – квартальні зобов'язання; III рівень – щорічні зобов'язання.

Податкова адміністрація у Франції використовує інструмент «Migiam» для такої класифікації:

- сума боргу (> 10 000, > 5 000 та <10 000);
- історія платежу: останній платіж, попередження, коли термін сплати становить понад 2 місяці;
- історія процедури виконання: повідомлення про попередження, коли остання виконавча процедура не перевищує 2 місяців;
- контроль за попередженням у ході процедури банкрутства.

Усі ці попереджувальні повідомлення доповнені детальними списками боржників.

Шведський виконавчий орган (Swedish Enforcement Authority) успішно зосереджується на боргах, що з'явилися уперше. Шведське податкове агентство відстежує ризики та платників податків відповідно до таких параметрів: нові боржники, постійні боржники, боржники у минулому, великі боржники. Швеція використовує багато різних показників, наприклад, своєчасність здійснення подання податкових декларацій, платежів, минулих неплатежів тощо. Суми починаються від 30 000 (3 250 євро) і до 1 000 000 шведських крон (108 330 євро).

Останнім кроком у процесі аналізу ризиків є оцінювання. Основною метою оцінювання є перевірка того, чи вжиті заходи зменшують ризики неплатежів, чи вибрані найбільш ефективні дії. Оцінювання може відбуватися на різних рівнях, наприклад, на стратегічному рівні або на операційному. Оцінювання в основному здійснюється шляхом моніторингу вартості несплачених податків або завдяки збору відгуків від операційних підрозділів щодо доходів. У деяких країнах можна щомісяця відслідковувати стан рівня податкового боргу. Інший спосіб оцінювання може відбутися шляхом визначення відповідності податкового подання платежу.

Швеція проводить оцінювання як на стратегічному, так і на оперативному рівні, що

охоплює аналіз на центральному та регіональному рівнях одночасно. Приклади їх методів оцінювання – обстеження та цільові програми випадкової перевірки, що виконуються в кожному регіоні, з метою моніторингу певних зон ризику. Оцінювання також проводиться для обмеженої кількості заходів, наприклад відновлення нових зареєстрованих підприємств. Крім того, Шведське податкове агентство оцінює кожну діяльність, яка здійснювалася та здійснюється, відповідно до Національного плану дій. Оцінювання вказує на одну або кілька якостей ризику та оновлює знання, що стосуються характеристик порушень та впливу ухвалених заходів. Ця інформація буде оновлювати перші кроки моделі (ідентифікація та аналіз ризиків) та відповідну вихідну документацію.

У Бельгії етап оцінювання зосереджений на двох аспектах і відбувається на двох рівнях організації:

1) компоненти зворотного зв'язку, які надаються операційними підрозділами, залученими до певної цільової дії з відновлення, можуть привести до коригування використаних показників ризику або застосовуваних даних. Ця відповідь стосується, зокрема, можливої реакції платників податків на заходи, що застосовуються, досвід місцевих податкових працівників тощо;

2) елементи зворотного зв'язку, які надаються центральним підрозділом, що відповідає за діяльність з аналізу ризиків у бюджетному та фінансовому контексті. Фінансовий результат цільової дії відновлення або опрацювання переліку вибору в результаті застосування моделі пошуку даних буде повідомлятися керівництву податкової адміністрації та/або політичній владі.

ВИСНОВКИ

Практика зарубіжних країн показує, що ефективність функціонування будь-якої структури, у тому числі податкових органів, залежить від її можливості враховувати та оптимально збалансувати інтереси всіх зацікавлених протилежних сторін.

Застосовується передова аналітика яка дає змогу використовувати доступні інформаційні ресурси щодо отримання інформації про платників податків для точної орієнтації на стягнення боргу з правильним втручанням у потрібний час. При здійсненні адміністрування податкового боргу зарубіжними країнами для сегментації платників податків в окремі групи.

Для дуже великої кількості боржників у малому і середньому бізнес-сегмент, важливим є використання аналітики для вибору правильного втручання. Вибір правильних ключових показників ефективності є важливими для вибору оптимальних дій з боку податкових органів які узгоджуються з бажаним результатом. Поведінка

боржника є динамічною і тому виникає організації сегментації боржників з метою необхідність до безперервного вдосконалення стягнення податкової заборгованості.

Література:

1. <http://if.sfs.gov.ua/media-ark/news-ark/print-309005.html>
2. MacKenzie, D. 2009. Material markets. How economic agents are constructed. Oxford, New York: Oxford University Press. Maslow, A. H. (1954). Motivation and personality. New York: Harper & Brothers.
3. Risk analysis in tax debt management <https://www.iota-tax.org/publication/risk-analysis-tax-debt-management>